

MINISTERSTWO ZDROWIA

Warszawa, 27 kwietnia 2006 r.

Departament

Nauki i Szkolnictwa Wyższego

MZ-NSU-077-5518-18/EM/06

Pan

Marek Kiljański

Prezes Zarządu Głównego

Polskiego Towarzystwa Fizjoterapii

Szanowny Panie,

W odpowiedzi na pismo z dnia 23 marca 2006 roku, znak: ZG PTF.MZ.2/03/06, Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego uprzejmie informuje.

Ministerstwo Zdrowia we współpracy z Ministerstwem Edukacji i Nauki (poprzednio Ministerstwem Edukacji Narodowej i Sportu) dokonało notyfikacji wszystkich zawodów regulowanych w Polsce w ramach ogólnego systemu uznawania kwalifikacji. Koordynatorem systemu ogólnego w Polsce jest MEiN. Notyfikacja w zakresie zawodów medycznych obejmowała łącznie 20 zawodów medycznych, w tym m.in. zawód fizjoterapeuty. Notyfikacja obejmowała:

- nazwy zawodów w języku polskim i angielskim
- organ właściwy w danym zawodzie w zakresie uznawania kwalifikacji
- dane kontaktowe
- określenie poziomu Dyrektywy

Notyfikacja ta została przekazana zgodnie z przyjętym trybem przez Stałe Przedstawicielstwo RP przy Unii Europejskiej wszystkim pozostałym państwom członkowskim Unii Europejskiej oraz Komisji Europejskiej w dniu 7 października 2005 r.

Ponadto Ministerstwo Zdrowia w dniu 15 grudnia 2005 r. na podstawie artykułu 1a Dyrektywy 89/48/EWG dokonało notyfikacji w zakresie poziomu technika fizjoterapii uznając go w Polsce za równorzędny z obecnie prowadzonym kształceniem w zawodzie fizjoterapeuty na poziomie studiów licencyjnych. Dzięki temu polscy technicy fizjoterapii mają w znacznym stopniu ułatwiony proces uznawania kwalifikacji w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Jednocześnie Departament Nauki i Szkolnictwa Wyższego uprzejmie informuje, że informacje o możliwości zatrudniania polskich fizjoterapeutów w Państwach Unii Europejskiej, zamieszczone na stronie internetowej firmy Reha Plus Edukacja www.fizjoterapia.pl, w świetle powyższych wyjaśnień są błędne. Zawód fizjoterapeuty jest zawodem regulowanym i jako taki jest objęty ogólnym systemem uznawania kwalifikacji zawodowych, który stanowi pewien system barier i wymogów wobec obywateli Unii Europejskiej, którzy chcieliby któryś z zawodów regulowanych wykonywać w innym kraju członkowskim.

Kolejna błędna informacja pojawiająca się na stronie www.fizjoterapia.pl dotyczy sektorowego systemu uznawania kwalifikacji. System ten nie obejmuje zawodu stomatologa, jak sugerują autorzy strony, lecz objęci nim są lekarze dentyści, których minimalne wymogi kształcenia zostały określone w Dyrektywach 78/686/EWG i 78/687/EWG. Podczas negocjacji akcesyjnych w stosunku do kwalifikacji dentystów, zrezygnowano z wcześniej używanego tytułu lekarza stomatologa na rzecz tytułu lekarza dentystry. Uwzględniono obawy UE dotyczące możliwości mylenia polskiego tytułu lekarz stomatolog z objętym dyrektywą tytułem lekarza ze specjalizacją w stomatologii.

Również omyłkowo na wspomnianej stronie internetowej, przy okazji prezentowania ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych, zamieszczono informacje o terminie rozpatrzenia wniosku o wykonywanie zawodu regulowanego przez właściwe władze państwa członkowskiego. Zgodnie z art. 8 Dyrektywy 89/48/EWG i odpowiednio z art. 12 Dyrektywy 92/51/EWG, wynosi on cztery miesiące a nie dwa jak zamieszczono na stronie.

W odpowiedzi na prośbę w sprawie przekazania jednoznacznej opinii prawnej w sprawie możliwości zatrudniania polskich fizjoterapeutów w państwach członkowskich Unii Europejskiej i fizjoterapeutów państw członkowskich Unii Europejskiej w Polsce Departament Nauki i Szkolnictwa Wyższego uprzejmie informuje.

Uznanie kwalifikacji zawodowych fizjoterapeutów w państwach Unii Europejskiej podlega ogólnemu systemowi uznawania kwalifikacji, którego podstawą są Dyrektywy: 89/48/EWG oraz 92/51/EWG. Obie dyrektywy dotyczą uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych (a takim jest zawód fizjoterapeuty) w państwie członkowskim, do którego przyjeżdża obywatel Unii Europejskiej posiadający kwalifikacje uzyskane w innym państwie członkowskim.

Podstawowym założeniem systemu ogólnego jest uznanie pracownika posiadającego pełne kwalifikacje do wykonywania zawodu w jednym państwie członkowskim za wykwalifikowanego do wykonywania tego samego zawodu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej. Istota systemu polega na porównaniu przez odpowiednie organy w państwie przyjmującym (tzn. w państwie, w którym wnioskodawca zamierza uznać kwalifikacje) czasu trwania i zakresu programowego kształcenia z wymogami dotyczącymi kształcenia, obowiązującymi w państwie pochodzenia wnioskodawcy.

Osoba ubiegająca się o uznanie kwalifikacji do wykonywania danego zawodu regulowanego (w tym przypadku fizjoterapeuty) składa wniosek wraz z dokumentami do upoważnionego organu w państwie członkowskim w którym zamierza wykonywać ten zawód. Organ ma obowiązek wydać decyzję w terminie czterech miesięcy od dnia złożenia wszystkich niezbędnych dokumentów. Od decyzji przysługuje odwołanie.

Ponieważ system ogólny nie przewiduje harmonizacji kształcenia, pomiędzy państwami mogą występować różnice w zakresie przygotowania do zawodu. Z tego względu dyrektywy regulujące ogólny system uznawania kwalifikacji przewidują możliwość stosowania tzw. środków kompensacyjnych, umożliwiających uzupełnienie wiedzy czy umiejętności, w formie testu umiejętności lub odbycia stażu adaptacyjnego. Osoba ubiegająca się o uznanie kwalifikacji może zostać zobowiązana tylko do jednej z ww. form, przy czym zarówno test jak i staż muszą być ograniczone jedynie do brakującej wiedzy. W przypadku różnicy w długości przewidywanej praktyki zawodowej, państwo członkowskie może wymagać przedstawienia dokumentu potwierdzającego doświadczenie zawodowe.

Osoba, której kwalifikacje zawodowe zostały uznane w danym państwie członkowskim, ma prawo do używania tytułu zawodowego właściwego dla danego zawodu na terenie tego państwa. Może też posługiwać się swoim tytułem/stopniem uzyskanym w trakcie kształcenia, lub jego skrótem, w oryginalnym brzmieniu.

Decyzja o uznaniu kwalifikacji wydana przez uprawniony do tego organ, nie zapewnia automatycznie miejsca pracy, ale zapewnia pracownikowi, który otrzymał taką decyzję, możliwość ubiegania się o pracę, na równi z obywatelami państwa członkowskiego na terytorium którego przebywa.

Postanowienia dyrektyw 89/48/EWG i 92/51/EWG zostały wdrożone do polskiego prawa ustawą z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz.U. z 2001 r. Nr 87, poz. 954, z póź. zm.)

Organem właściwym do podejmowania decyzji w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania w Polsce regulowanego zawodu medycznego (w tym zawodu fizjoterapeuty) jest Minister Zdrowia. Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji wszczynane jest na wniosek i powinno zakończyć się wydaniem decyzji w terminie 4 miesięcy od dnia przedstawienia przez wnioskodawcę wszystkich niezbędnych dokumentów. Wnioski, pisma i dokumenty w toku postępowania kwalifikacyjnego składa się w języku polskim lub wraz z tłumaczeniami na język polski dokonany przez tłumacza przysięgłego.

Wykaz dokumentów koniecznych do uznania kwalifikacji w zawodzie regulowanym w ramach systemu ogólnego obejmuje:

1. Notarialnie potwierdzoną kopię ważnego dowodu tożsamości.
2. Wypełniony formularz wniosku o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego (dostępny w MZ)
3. Tłumaczenia nazwy zawodu dokonane przez tłumacza przysięgłego.
4. Oryginały lub notarialnie poświadczone kopie dokumentów potwierdzających uzyskane kwalifikacje do wykonywania zawodu.
5. Oryginały lub notarialnie poświadczone kopie dokumentów potwierdzających ukończone kursy zawodowe.
6. Program kształcenia, które odbył wnioskujący.
7. Oryginały lub notarialnie poświadczone kopie świadectw lub innych dokumentów potwierdzających doświadczenia zawodowe, w których zawarta jest informacja o okresie zatrudnienia oraz o rodzaju stosunku prawnego, jaki łączył osobę wnioskującą z pracodawcą/zleceniodawcą.
8. Zaświadczenie o posiadanych kwalifikacjach do wykonywania zawodu wydane przez poświadczoną instytucję w państwie, w którym uzyskano kwalifikację.
9. Tłumaczenie na język polski dokonane przez tłumacza przysięgłego dokumentów sporządzonych w języku innym niż język polski.
10. Dowód wpłaty opłaty skarbowej w wysokości 500 zł (na podstawie art.1 ust 1 pkt 1 lit. a oraz art. 6 pkt 1 załącznik część II poz. 19 pkt 1 ustawy z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej Dz.U. z 2004 r., Nr 253 poz. 2532 z późn. zm.) – przekazanej na konto:

Urzędu m.st. Warszawy dla Dzielnicy Śródmieście

ul. Nowogrodzka 43, 00-691 Warszawa

Bank PEKAO S.A. V Oddział w Warszawie

Nr 45 1240 1066 1111 0010 0317 1881

W trakcie procedury uznania organ właściwy, w tym wypadku Minister Zdrowia, może zwrócić się do Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej o wydanie opinii o poziomie wykształcenia. Po otrzymaniu opinii BUWiWM oraz pełnej dokumentacji sprawy, organ właściwy wyda decyzję o uznaniu i przekaże ją zainteresowanemu.

Minister Zdrowia jest organem właściwym dla wydawania zaświadczeń dla osób wykonujących regulowane zawody medyczne, potwierdzających, iż posiadane przez daną osobę wykształcenie uprawnia w Polsce do wykonywania danego zawodu medycznego (w tym fizjoterapeuty).

W Rzeczypospolitej Polskiej nie ma obowiązku ustawowego obligującego osoby wykonujące zawód fizjoterapeuty do przynależności do samorządu zawodowego ani do towarzystw naukowych. W związku z powyższym, na gruncie obecnych przepisów prawnych nie istnieje żadna procedura dyscyplinarnej odpowiedzialności w zawodzie fizjoterapeuty, jak również nie funkcjonuje specjalny rejestr osób wykonujących ww. zawody. Jedynym zaświadczeniem potwierdzającym nienaganną postawę etyczną („certificate of good standings”) jest zaświadczenie o niekaralności wydane przez Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego z siedzibą w Warszawie, przy ul. Zwycięzców 34.

Wzór zapytania o udzielenie informacji o osobie można otrzymać w punktach informacyjnych KRK przy sądach powszechnych w całym kraju lub ściągnąć ze strony internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości: www.ms.gov.pl (odnośnik: Krajowy Rejestr Karny). Za udzielenie informacji pobierana jest opłata w wysokości 50 zł. Szczegółowych informacji udziela Wydział Prawny KRK (tel. +48 22 51 88 254-256).

Jednocześnie należy pamiętać, że w trakcie negocjacji, na wniosek UE, ustanowiony został 7-letni okres przejściowy (w formule 2+3+2) ograniczający polskim obywatelom swobodę podejmowania pracy w UE. Na pełną liberalizację rynku pracy od momentu przystąpienia Polski do UE z dniem 1 maja 2004 r. zdecydowały się tylko Irlandia, Wielka Brytania i Szwecja, a od 1 maja bieżącego roku nastąpi otwarcie rynku pracy w Hiszpanii, Portugalii i Finlandii. Obywatele polscy mają też pełną swobodę przemieszczania się jako pracownicy do wszystkich nowych państw członkowskich Unii za wyjątkiem Malty. Oznacza to, że bez konieczności uzyskiwania żadnych zezwoleń, na zasadach takich samych jak obywatele tych państw można podjąć pracę:

- na Cyprze

- w Czechach
- w Estonii
- na Litwie
- na Łotwie
- na Słowacji
- w Słowenii
- na Węgrzech.

W pozostałych krajach Unii Europejskiej konieczne jest uzyskanie właściwych zezwoleń na pracę. Szczegółowe informacje można znaleźć na stronie <http://www.lpraca.gov.pl>.

Z wyrazami szacunku,

DYREKTOR
Departamentu Nauki i Szkolnictwa
Wyższego

Roman Danielewicz